

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

(Peer Reviewed Journal Multidisciplinary)

ISSN: 2582-399X

காலாண்டு இதழ்
(ஐனவரி, ஏப்ரல், ஜூலை, அக்டோபர்)
ஆகிய மாதங்களில் வெளிவரும்

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Founder / Editor in Chief

Dr PRIYAKRISHNAN

Publisher

MR P. JAYAKRISHNAN

Editorial Board Members

Dr V SELVAKUMAR

Professor And Head of The Department of Maritime History and Marine Archaeology Tamil University, Thanjavur, TamilNadu, India
selvakumar.v@tamiluniversity.ac.in

Dr. S. KAVITHA

School of Indian Languages and Comparative Literature, Tamil University, Thanjavur. TamilNadu, India

Dr.K.DAYANIDHI

Assistant Professor & Head i/c , Department of Vaishnavism , University of Madras, TamilNadu, India. dayanidhi@unom.ac.in

Dr O.MUTHIAH

Professor of Tamil, The Gandhigram Rural Institute (Deemed to be University) Gandhigram - 624 302 Dindigul District, TAMIL NADU

DR UMADEVI

Professor In Tamil, Department of Modern Indian Languages And Literary Studies University of Delhi, Delhi . dumadevi@mil.du.ac.in

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

DR JAGADEESAN.T.

Assistant Professor of Tamil, Department of Indian Languages,
Faculty of Arts, Banaras Hindu University,
Varanasi- 221005, Uttar Pradesh,India.

DR SENTHIL PRAKASH.S

Teacher – in- charge/Assistant professor (SG),Department of
Tamil, Institute of Languages, Literature& culture,
Visva – Bharathi University,Santiniketan,West
Bengal, India -731235

DR R TAMILSELVAN

Assistant professor, Aligarh Muslim University, Uttar Pradesh,India-202002

Dr SWARNAVEL ESWARAN

Associate Professor Departments of English, and Media and Information
Michigan State University. USA. eswaran@msu.edu

Dr (Ms.) NILANKA LIYANAGE

Senior Lecturer in Dance ,Department of Dance,Drame&Theatre Arts,
Swamy Vipulananda Institute of Aesthetic Stidies,Eastern University Srilanka

Mrs THULSIVANTHANA UDAYASHANKAR

Senior lecturer Gr II in English, Swamy Vipulananda Institute of
Aesthetic Stidies ,Eastern University, Srilanka

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழ்

Aran

International e Journal of Tamil Research

EDITORIAL BOARD

Dr B. DHANANJAYAN

Associate Professor, Sir Theagaraya College, Old Washermenpet,
Chennai - 600 021.

Dr P.SEKAR

Assistant Professor, Department of Education, Govt. Institute of Advanced Study
in Education, Saidapet, Chennai-600015. sekar@iasetamilnadu.ac.in

நிறுவனர்/பதிப்பாளர்/நிர்வாக ஆசிரியர்

இதழாக்கம்

திரு ப. ஜெயகிருஷ்ணன்

முதன்மை ஆசிரியர்

முனைவர் பிரியாகிருஷ்ணன்

+917299587879

www.aranejournal.com

aranjournal@gmail.com

அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னிதழில் வெளிவரும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் அனைத்தும்
(Peer Review)பீர் ரிவியூ செய்யப்பட்டு பதிவு செய்யப்படுகிறது என்பதைத்
தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

திருக்குறளில் புதிய சொல்லாட்சிகள் New Idioms in Thirukkural

முனைவர்.பி.செல்வி, உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, மருதுபாண்டியர் கல்லூரி, தஞ்சாவூர்.
Dr. P. Selvi , Assistant Professor ,Department Of Tamil , Maruthupandiyar College ,Thanjavur

Abstract;

All Tamil words carry meaning, and this meaning is conveyed through their usage. When a word is spoken, it is first recognized as a linguistic unit, and then it communicates its meaning. In doing so, it expresses both external (literal) and internal (implied) meanings. Some words, when grouped together in threes, convey a single unified idea, while others, arranged in sequence, express multiple meanings. These forms contribute to the richness and depth of Tamil expression.

Words serve as instruments of expression. The sharper and more refined the words, the clearer and more subtle the expression of thought becomes. Thiruvalluvar's choice of words reflects this precision. He has carefully used terms such as family, clan, tribe, and race to explain complex concepts like "Amudham" and its various dimensions.

Thiruvalluvar also uses the concept of "medicine" in multiple contexts beyond its literal meaning. While discussing food and health, he refers to agricultural terms such as *velāṇmai* (agriculture), *vidhu* (sowing), and *udivar* (harvesters). He mentions grains like *sāl*, *thinai*, and *kulirsi*, as well as plant-based foods such as *sālam*, *kaini*, and *padim*. In addition, he refers to culinary practices and ingredients like salt, tamarind, bitterness, sweetness, and taste, showing his deep understanding of nutrition and lifestyle.

Thiruvalluvar highlights various occupations valued in society, including crafts, commerce, medicine, teaching, governance, farming, and gardening. He also acknowledges other essential occupations that support livelihood, such as architecture, carpentry, blacksmithing, pottery, well-digging, elephant training, and learning. However, he expresses disapproval of certain professions that he considers morally inappropriate.

The *Thirukkural* emphasizes the ideal of mutual love and fidelity between one man and one woman. It advocates that men, like women, should uphold chastity and moral discipline.

Furthermore, Thiruvalluvar employs unique rhetorical techniques that are not commonly found in earlier works like Sangam literature or *Tolkappiyam*. Through his refined style, he presents moral and life-enhancing ideas in a way that appeals to the hearts of readers. By expressing profound truths of life, he elevates human understanding and offers guidance that remains relevant even in challenging times. His work demonstrates that powerful ideas can be conveyed effectively without relying on overly complex rhetorical devices.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

தமிழ்ச் சொற்கள் எல்லாம் அப்பொருள் உணர்த்தி நிற்கும் வரையறை உடையவை ஆகும். ஒரு சொல்லைச் சொன்னால் முதலில் அச்சொல்தான் ஒரு சொல் என்பதை உணர்த்தி, பின்னர் தன்னால் ஒரு பொருளை உணர்த்தும்போது வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்துகின்றன. சொற்கள் ஒன்றாய் நின்று ஒரு பொருள் தரும்; அதுவே தொடர்ந்து நின்று பல பொருள் தரும். இவை இரண்டுக்கும் பொதுவாகவும் வருகின்றன.

சொற்கள் எண்ணத்தின் கருவிகளாகத் திகழ்பவை. சொற்கள் எத்துணை அளவு கூர்மையாகவும் திட்பமாகவும் விளங்குகின்றனவோ, அத்துணை அளவு எண்ணத்தின் வெளிப்பாடும் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் அமையும். வள்ளுவரின் சொற்களும் அவ்வகையிலேயே அமைந்துள்ளன. திருவள்ளுவர் சமுதாயத்தையும் அதன் பல உட்கூறுகளையும் விளக்குவதற்காகக் “குடும்பம், குடி, குலம், இனம்” போன்ற கலைச்சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார்.

திருவள்ளுவர் 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தைத் தவிர வேறு பல இடங்களிலும் மருந்து என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். உணவின் தன்மைகள் குறித்து “வேளாண்மை, வித்து, உழவர்” என்ற விவசாயச் சொற்களையும்; எள், திணை, கீழ்நெறி என்ற தானியங்களையும்; மரம், காய் (கனி), பழம் என்ற தாவர உணவு வகைகளையும்; உணவு, கூழ், புலால் எனப் பக்குவப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளையும்; உப்பு, புளி, கைப்பு, இனிப்பு, சுவை என்று குறித்துப் பல்வேறு இடங்களிலும் கூறியுள்ளார்.

வள்ளுவர் குறிப்பிடும் தொழில்களாகப் படைத்தொழில், வாணிகம், மருத்துவம் ஆகிய தொழில்கள், அவையத்தோர் பணி, உழவு, தோட்டக்கலை போன்றவையும், உணவு தரும் பிற தொழில்களாகக் கடற்றொழில், கட்டடக்கலை, தச்சுத் தொழில், கொல்லர் தொழில், குயவர் தொழில், கிணறு வெட்டுதல், யானைகளைப் பிடித்தல் பழக்கும் தொழில் போன்றவையும், வள்ளுவர் வெறுக்கும் தொழில்களாக வரைவின் மகளிர், கள்ளுண்ணல், சூது, வழிப்பறி, ஏவலாளர் பிறர் பொருட்டுத் தொழில் செய்வோர் போன்ற தொழில்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்பதே வள்ளுவர் காட்டும் நெறியாகும். ஒருமை மகளிரைப் போன்று ஆண்களும் களவு ஒழுக்கம் உடையவராகத் திகழ வேண்டும். சங்க இலக்கியங்கள், தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறாத சொல்லாட்சிகள் திருக்குறளில் இடம்பெற்றுள்ளன. அறநெறிக் கொள்கைகளை வாழ்வியல் கருத்துக்களைத் தனது சொல்லாட்சித் திறத்தால் தொகை வகை செய்து கேட்போரது உள்ளம் ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் கூறியுள்ளார். வாழ்வியல் தரும் உண்மைகளைக் குறிப்பிட்டு மனிதனை ஆற்றிவிலிருந்து மேம்படுத்தும் பணியினைத் தனது சொல்லாட்சித் திறத்தால் எடுத்துக் காட்டியுள்ளார். எதிர்வரும் காலங்களில் புதிய சொல்லாட்சியின் வாயிலாக மக்கள் பயன்பெறும் வகையில் சொல்லாட்சியைப் படைத்துள்ளார்.

முன்னுரை:

உலகத்திலுள்ள மொழிகளில் காணப்படும் சொல் எல்லாம் பொருள் உணர்த்துபவையாகும். ஒரு சொல்லைச் சொன்னால் முதலில் அச்சொல் தான் ஒரு சொல் என்பதை உணர்த்திப் பின்னர்த் தன்னால் ஒரு பொருளை உணர்த்தும்போது வெளிப்படையாகவும் குறிப்பாகவும் உணர்த்துகின்றன. தமிழ்ச்சொல் எல்லாம் பொருள் உணர்த்தி நிற்கும் என்ற வரையறைக்கு உடையவை ஆகும். ஒரு சொல் எப்படிப்பட்டவர் வாயிலிருந்து வருகிறது என்பதை வைத்துத்தான் அதன் பயனைப் பற்றிச் சரியாக மதிப்பிட முடியும். சிறந்த ஒழுக்கமுடைய மனிதன் வாய்ச்சொல் வழக்கல் நிலத்தில் நாம் சறுக்கி விழாமல் நம்மை காப்பாற்றுகின்ற ஊன்றுகோலைப் போன்று உதவி புரியும் என்ற கருத்தில் 'இருக்கல்

வாய்ச்சொல்" என்ற புதிய சொல்லாட்சியைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். இவ்வாறு சங்க இலக்கியத்தில் கூறப்படாத சொல்லாட்சிகளையும் திருவள்ளுவர் பல்வேறு இடங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வள்ளுவரின் புதிய சொல்லாட்சிகளைப் பற்றி ஆராய்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

சொல்லாட்சி சிறப்பு:

சங்கப்புலவர்கள் சொற்களை மிகச் செறிவாகவும் பொருள் சிறக்கவும் பயன்படுத்தியதைப் போன்று திருவள்ளுவரும் குறட்பாவில் பொருட்செறிவு மிகுந்த தொடர்களையும், சொற்களையும் இனிய சொல்லாட்சிகளையும் படைத்துள்ளார். 'கருத்தழகுடன் நடையழகு முதலிய வேறு பல அணிநலன்களுடன் திருக்குறள் சிறந்து விளங்குவதால்தான் அது ஒப்பற்ற இலக்கியமாக விளங்குகிறது". பலமுறை திருக்குறளைப் படித்தால்தான் அதன் சொற்செறிவையும் சொல்லாழத்தையும் உணரமுடியும். தொல்காப்பியர் படைப்பின் திறத்தை உற்று நோக்கினால் அதன் நயத்தைக் காண்பதற்கு நோக்கு என்ற நெறியைப் படைத்துள்ளார்.

"மாத்திரை முதலா அடிநிலைக் காணும்

நோக்குதற் காரணம் நோக்கெனப் படுமே" (தொ-எ-85)

என்ற நூற்பாவின் மூலம் படைப்பின் ஒவ்வொரு நிலையையும் நயங்காண்பதற்கு வழிவகுத்துள்ளார்.

சொற்கள் ஒன்றாய் நின்று ஒரு பொருள் தந்தும் அதுவே தொடர்ந்து நின்று பல பொருள் தந்தும் இவ்விரண்டுக்கும் பொதுவாகவும் வருகின்றன. ஒரு சொல் பல பொருளாகவும், பல சொல் ஒரு பொருளாகவும் வருகின்றன. சொல் என்பது இறைவனால் படைக்கப்பட்டது என்று முன்னோர்கள் நம்பினர். அறிஞர்கள் பலரும் இந்தச் சொல்லாராய்ச்சியில் ஈடுபட்டதன் விளைவாக இந்த நம்பிக்கை படிப்படியாக மாற்றம் பெற்றது. பின்னர் மனிதர்களாலும் சொற்களைச் சமுதாயச் சூழலுக்கேற்ப உருவாக்கிக் கொள்ள முடியும் என்று கருதினர். இதன்பின் சொல்லைப் பற்றிய சிந்தனை விரிவாக வளர்ச்சியடைந்தது.

பெயர்ச்சொல், வினைச்சொல், இடைச்சொல், உரிச்சொல் ஆகிய எல்லாச் சொற்களும் பொருள் உணர்த்துதலை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்துள்ளன. பெயர்ச்சொல்லை சார்ந்து மூன்று சொற்களும் அமைந்துள்ளன.

சொற்கள் எண்ணத்தின் கருவிகளாய்த் திகழ்பவை சொற்கள் எத்துணை அளவு கூர்மையாகவும் திட்பமாகவும் விளங்குகின்றனவோ அத்துணை அளவு எண்ணத்தின் வெளிப்பாடும் திட்பமாகவும் நுட்பமாகவும் அமையும். வள்ளுவரின் சொற்களும் அத்தகையனவாய் அமைந்து அவர்தம் சிந்தனையாற்றலைப் புலப்படுத்துகின்றன.

மொழியில் உள்ள எந்த உருவத்துக்கும் உரையானாலும் செய்யுளானாலும் இரண்டு உறுப்புகள் உண்டு. ஒன்று சொல், மற்றொன்று பொருள். நாம் உரையாடும் பொழுதும், எழுதுகின்ற பொழுதும் சொல்லும் பொருளும் பயன்படுகின்றன. 'அறமுதற் பொருள்களை வாழ்வியல் கருத்துக்களை உலகிற்கு உணர்த்த வந்த வள்ளுவர் மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு தாம் கூறவந்த பொருள்களைத் தொகை வகை செய்து கேட்போரது உள்ளம் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் விளக்கியும் சுருக்கியும் தந்துள்ளார்". 2

குறிப்பாக உணர்த்தும் சொல்லின் பொருளுக்கு அப்பொருளை உணர்த்த வரும் குறியீட்டுச் சொல்லிற்கும் உள்ள தொடர்பை ஆராயும் போதுதான் திருவள்ளுவரின் சொல்லாட்சித் திறனையும் அவர்தம் மொழிநடையையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிகின்றது. வாழ்க்கை அனுபவம், சூழல், தொடர்பு முதலான பலவும் அக்குறியீட்டுச் சொற்களால் விளக்கம் பெறுகின்றன.

தவ்வை (குறள்-167), பதடி (குறள் -196), ஊருணி (குறள் -215), தவம் (குறள் -262), புணை (குறள் -306), கூத்தாட்டு அவைக்குழாம் (குறள்-332), ஏறு (குறள்-381), மணற்கேணி (குறள்-396), ஊற்றுக்கோல் (குறள்-415), கண்ணீர்ப்படை (குறள்-555), காமக்கலன் (குறள்-605), தூண் (குறள்-615), அச்சாணி (குறள்-667), பளிங்கு (குறள்-706), பேடிகை ஒள்வாள் (குறள்-727), நூல்நலம் (குறள்-783), பட்டடை (குறள்-821), அலகை (குறள்-850), கட்டளை (குறள்-985), ஆழி (குறள்-989), மரப்பாவை (குறள்-1058), தோணி (குறள்-1068) முதலான பல்வேறு சொற்களும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் பல பொருட்கூறுகளைப் பெற்று விளங்குகின்றன.

சமுதாயம் சார்ந்த புதிய சொல்லாட்சிகள்:

திருவள்ளுவர் சமுதாயத்தையும் அதன் பல உட்கூறுகளையும் விளக்குவதற்காகக் 'குடும்பம்', 'குடி', 'குலம்', 'இனம்' போன்ற கலைச்சொற்களைக் கையாண்டுள்ளார். சங்க இலக்கியங்களில் 'இனம்' என்ற சொல் ஒரே வகையான உயிர் கூட்டத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

'இனச்சிதர் கூட்டமாகிய வண்டுகள்' (அகம்-25)

'இனஞ்சொல் வேழம் குனத்துடன் கூடிய களிறு' (அக-197)

'இனநாரை' (பொரு-204)

'இனநிரை கூட்டமாகிய ஆநிரை' (கலி-106)

'இனப்புள்' (நற்-45)

'இனமீன்' (கலி-131)

இவ்வாறாக சங்க இலக்கியங்கள் 'இனம்' என்ற சொல் உயிர் கூட்டத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மருத்துவத் தொடர்கள்:

'திருவள்ளுவர்' 'மருந்து' என்னும் அதிகாரத்தைத் தவிர வேறு பல இடங்களிலும் மருந்து என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். நோய் என்னும் சொல் 'காதல்நோய்' என்னும் பொருளிலும் 'துன்பம்' என்னும் பொருளிலும் பல இடங்களில் திருக்குறளில் கூறப்பட்டுள்ளது.

3

'மிகினும் குறையினும் நோய்செய்யும் நுலோர்

வளிமுதலா எண்ணிய மூன்று" (குறள்-941)

என்னும் குறளின் மூலம் (வாதம், பித்தம், கபம்) மூன்றும் அளவால் குறைந்தாலும் நோயை உண்டாக்கும் என்று கூறியுள்ளார்.

'அற்றால் அளவறிந்து உண்க அஃதுடம்பு

பெற்றான் நெடிதுய்க்கும் ஆறு"

(குறள்-943)

என்ற குறளின் மூலம் முன்னர் உண்ட உணவு நன்றாகச் செரிக்கப்பட்ட பின்னர் அடுத்தும் உண்ணும் உணவினை அளவறிந்து உண்ண வேண்டும் என்று கூறியுள்ளார். அப்படிச் செய்தால் நெடுங்காலம் வாழலாம் என்று கூறியுள்ளார்.

உணவு

உணவின் தன்மைகள் குறித்து மருந்து, உழவு, புலால்மறுத்தல், கள்ளுண்ணாமை, ஊடல்உவகை ஆகிய அதிகாரங்களில் கூறியுள்ளார். வேளாண்மை, வித்து, உழவர் என்ற விவசாயச் சொற்களையும் எள், திணை, குறுநெறி என்ற தானியங்களையும் மரம், காய், கனி, பழம் என்ற தாவர உணவு வகைகளையும் உணவு, கூழ், புலால் என பக்குவப்படுத்தப்பட்ட உணவுகளையும் உப்பு, புளி, கைப்பு, இனிப்பு சுவை என்று குறித்து பல்வேறு இடங்களில் கூறியுள்ளார்.

தொல்காப்பியர் பண்டைத்தமிழரின் வாழ்வியல் கூறுகளை கருப்பொருள்களுள் உணவை இரண்டாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

**'தெய்வம் உணாவே மாமரம் புட்பறை
செய்தி யாழின் பகுதியோடு தொனக்கு
அவ்வகை பிறவும் கருவென மொழி'** (தொ-பொ-176)

என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவும்,

**'உண்டு கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே
அறம் எனப்படுவது யாதெனக் கேட்பின்
மறவாது இதுகேள் மன்னுயிர்க் கெல்லாம்
உண்டியும் உடையும் உரையுளும் அல்லது கண்டதில்'** (மணி-12)

என்ற மணிமேகலைப் பாடலும் சிவனின் ஆதாரம் நீரும் உணவும், நீரின்று அமையாது உலகம் என்று உணவின் முக்கியத்துவத்தை குறிப்பிடும் போது உணவை உற்பத்தி செய்யும் உழவரையும், உழவையும் போற்றுகின்றனர்.

உற்றவன்:

'நோயாளி' என்பதைச் சுட்ட திருவள்ளுவர் பயன்படுத்தும் நேரடிச்சொல் 'உற்றவன்' (கு-950) ஆகும். இதற்கு 'நோய் உற்றவன்' 'நோயால் கேடு உற்றவன்' என்பது பொருளாகும்.

**'உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்து உழைச்செல்வான்னென்று
அப்பால் நால்கூற்றே மருந்து'** (குறள்-950)

**'உற்றான் அளவும் பிணிஅளவும் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்'** (குறள்-949)

என்ற குறட்பாக்களின் மூலம் 'உற்றான்' என்ற சொல்லை திருவள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். தம் தீய செயற்பாடுகளால் தாமே நோயைத் தேடிக் கொள்வார்கள் உண்டு. அத்தகையோரை

'நோய் செய்தார்' (குறள்-320)-ல் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'செயிர் உடம்பின் செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர்' (குறள்-330)

இத்தொடர் தொழு நோயாளிகளைச் சுட்டும் தொடராகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

மனநோயாளிகள்:

மனநோயாளிகள் பற்றிய நேரடிப் பெயர்க் குறிப்புகள் இரு குறள்களில் இடம்பெற்றுள்ளது.

'மையல் ஒருவன்' (குறள்-838)

'ஏழுற்றவர்' (குறள்-873)

இந்த இரண்டு சொற்களும் 'பைத்தியக்காரர்' என்னும் பொருள் தருவதாகும். சிலர் தகாத செயல்களுக்கு அடிமையாகி வெளித்தோற்றத்தில் நோய் இல்லாதவர்கள் போல் தோன்றினாலும் மனநலம் குன்றியவர்களாகிப் பின்னர் படிப்படியாக உடல் நலமும் குன்றி அழிவர். அத்தகையோரை

'கழிபெருங் காமத்தான்' (குறள்-866)

'இல் இறப்பான்' (குறள்-146)

'நிறை நெஞ்சம் இல்லவர்' (குறள்-917)

இச்சொற்களின் மூலம் காமத்தின் வயப்பட்டு, பிறன் மனைவியோடும், பரத்தையோடும் தொடர்பு கொண்டு தகாத வாழ்வு வாழ்பவர்களை குறிப்பிடுகின்றார்.

'கட்காதல் கொண்டொழுகுவான்' (குறள்-921)

'கள் என்னும் பேணாப் பெருங்குற்றத்தார்' (குறள்-924)

'கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர்' (குறள்-927)

'களித்தான்' (குறள்-929)

இச்சொற்களின் துணை கொண்டு மதுவிற்கு அடிமையாகி அதிலிருந்து மீளமுடியாத நோயாளிகளை குறிப்பிடுகின்றார். சூதிற்கு அடிமையாகித் தம் வாழ்வை இழப்பவர்களை

'பொருள் கருநிப் பொச்சாப்பும் பார்ப்பார்' (குறள்-285)**'கனவின் கண் கன்றிய காதலர்' (குறள்-286)****'களவறிந்தார்' (குறள்-288)****'களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர்' (குறள்-289)**

இச்சொற்களை கொண்டு அவரை விளக்குகின்றார்.

'தீயச் செயல்களுக்கு அடிமையாவது மட்டுமல்லாமல் தீய பண்புகளுக்கு அடிமையாவதுங் கூட மனநோய் வெளிப்பாடுகளே. அத்தகைய மனநோயாளிகள் ஒரு சிலரையும் வள்ளுவர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

திருக்குறளில் 'அறிவுடைமை' என்னும் அதிகாரத்தில் இடம்பெற்றுள்ள ஒன்பதாவது குறளான

**'எதிரா காக்கும் அறிவினர்க்கு இல்லை
அதிர வருவதோர் நோய்' (குறள்-429)**

இக்குறளில் இடம்பெற்ற 'அதிரவருவதோர் நோய்' என்ற சொல் 'நடுங்கும் படியான துன்பம்' என்று பொருள் கூறியுள்ளார்.

'எச்செயலையும் முன்னுணர்ந்து நடப்பவர்க்கு அதிர்ச்சியுடன் வரும் விபத்துக்கள் இல்லை என உரை விளக்கம் தந்து 'அதிர வருவதோர் நோய்' என்பதற்கு அயலார் படையெடுப்பு, மாரடைப்பு, புற்றுநோய், கொடியவிபத்து, இரத்தஅழுத்தம், சர்க்கரை முதலிய நோய்களாகும் என உரைவிளக்கம் தந்து 'அதிர' என்பதற்கு 'நடுக்கம்' 'அதிர்ச்சி' என உரையாசிரியர் பொருள் கூறியுள்ளார். 5

மிகுதியாக உண்பது ஒரு நோயாகும். அளவிற்கு மிகுதியாக உண்டால் நோய்கள் பல உண்டாகின்றன.

**'இழிவறிந்து உண்பண்கண் இன்பம்போல் நிற்கும்
கழிபேர் இரையான்கண் நோய்' (குறள்-646)**

'கழிபேர் இரையான்' என்னும் தொடரில் இரு நுட்பக் கருத்துக்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. 'கழிபேர் உணவான்' என்றோ, 'கழிபேர் சோற்றினான்' என்றோ கூறாமல் தொடர்ந்து உண்டுக் கொண்டே இருப்பவனைக் 'கழிபேர் இரையான்' என்பதில் உள்ள முதல் நுட்பம் அவன் எதனையும் அறியும் அறிவு அற்றவன் என்பதாகும். 'இரை' என்பது பறவைகள் உண்பது. அப்பறவைகளைப் போன்றவன் என்பதை உணர்த்தவே 'இரையான்' என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். மிகுதியான உணவு உண்பதால் பல்வேறு நோய்கள் உண்டாகும் என்பதை,

**'தீயள வின்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணின்
நோயள வின்றிப் படும்' (குறள்-947)**

என்னும் குறள் வழியாக வெளிப்படுத்துகிறார். இக்குறளில் 'தீயளவு' எனத் திருவள்ளுவர் குறிப்பிடுவது உடலுக்கு ஊட்டம் தரும் எரியாற்றலைக் குறிக்கின்றது.

'எவ்வநோய்' என்ற சொல்லானது இரண்டு குறள்களில் கூறப்பட்டுள்ளது. மனஅழுத்தத்தின் காரணமாக உண்டாகும் மனஉளைச்சல், படபடப்பு, எரிச்சல் உணர்வு போன்றவற்றை 'எவ்வநோய்' என்ற சொல்லின் மூலம் குறிப்பிடுகின்றார்.

**'இகல் என்னும் எவ்வநோய்நீக்கின் தவல்இல்லாத்
தாவில் விளக்கம் தரும்' (குறள்-853)****'நினைத்தது ஒன்று சொல்லாயோ நெஞ்சேனைத்தொன்றும்**

எவ்வநோய் தீர்க்கும் மருந்து" (குறள்-1241)

முதற்குறளில் மனவேறுபாடு (அல்லது) வேற்றுமை உணர்வு 'எவ்வநோய்' என கூறப்பட்டுள்ளது. இரண்டாவது குறளில் கணவனின் பிரிவால் மனைவிக்குத் தோன்றும் மனவருத்தம் 'எவ்வநோய்' என கூறப்பட்டுள்ளது. 'எவ்வம்' என்னும் சொல் மனத்தோடு தொடர்புடையதாக கூறப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறாக பல புதிய சொல்லாட்சியின் வாயிலாக மருத்துவத்தின் தன்மையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தொழில்சார் சொல்லாட்சிகள்:

'வள்ளுவர் காலத்தழலட தமிழ்நாட்டில் நிலவிய சமுதாயம் உழவுத்தொழிலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமுதாயமாகும்'. 'சூழ்நூறும் ஏர்ப் பின்ன துலகம்' என்னும் அடிகள் மூலம் உழவுத் தொழில் அக்காலத்தில் சிறப்புற்று இருந்ததை அறியமுடிகின்றது.6

வள்ளுவர் குறிப்பிடும் தொழில்களாக படைத்தொழில், வாணிபம், மருத்துவம், ஆசிரியத்தொழில், அவையத்தோர் பணி, உழவு, தோட்டக்கலை போன்றவையும், உணவு தரும் பிற தொழில்களாக கடற்சொழில், கட்டடக்கலை, தச்சுத்தொழில், கொல்லர்தொழில், குயவர் தொழில், கிணறு வெட்டுதல், யானைகளை பிடித்தல், பழக்கும் தொழில் போன்றவையும், வள்ளுவர் விரும்பாத தொழில்களாக வரைவின் மகளிர், கள்பதம் செய்தலும் விற்றலும், சூது, வழிப்பறி, ஏவலாளர், பிறர் பொருட்டுத்தொழில் செய்வோர், கலைகள் போன்ற தொழில்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

'இரவார் இரப்பார்க்கொன் நீவால் கரவாது கைசெய்துண் மாலை யவர்" (குறள்-1035)

'இரப்பார்க்கு ஈவர்' என்ற இந்த சொல்லின் மூலம் கையினால் உழவுத் தொழிலைச் செய்து உண்கின்ற தன்மையுடையோர் நாம் பிறரிடம் சென்று எதையும் கேட்க மாட்டார் என்று கூறியுள்ளார்.

சமுதாயமாகிய தேர்க்கு உழுவோரே அச்சாணி போன்றவர் என்கிறார் வள்ளுவர். பிற தொழில்களை நாடிச்செல்வோரையும் உழுவோரே தாங்குகின்றனர். எந்த தொழிலைப் செய்தாலும் உழவுத் தொழிலினால் கிடைக்கும் உணவை உண்டுதான் அவர்கள் வாழ வேண்டும். உழுதுண்டு வாழ்வோர் உரிமையுடன் வாழ்கின்றனர். அமைச்சர், படைவீரர் முதலிய பிற செல்வவளம் இருந்தாலும் ஒரு தலைவனுக்குக் கீழ்ப்பட்டு அவன் தரும் ஊதியத்தைப் பெற்று வாழ வேண்டும் என்ற கருத்தை

'உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாம் தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்" (குறள்-1033)

என்ற இச்சொல்லாட்சியின் மூலம் விளக்குகின்றார்.

'வேளாண்மை' என்னும் தொழிலைச் செய்வோர் விருந்தோம்புதலினாலும், விருந்தினர்க்கு உதவுவதில் சிறந்து விளங்கியதாலும் நாளடைவில் வேளாண்மை உழவுத்தொழிலை மட்டும் குறிப்பின்றிப் பிறர்க்கு உதவும் அறச்செயல்களை குறிப்பதாகவும் வந்துள்ளது.

'இருந்தோம்பி இல்வாழ்வ தெல்லம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு" (குறள்-81)**'தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை பேடிகை வாளாண்மை போலக் கெடும்" (குறள்-614)**

இவ்விரண்டு குறள்களில் வேளாண்மை என்னும் சொல் 'பிறர்க்கு உபகாரம் செய்தல்', 'உபகாரியாந்தன்மை' என்னும் பொருளில் கூறப்பட்டுள்ளது. இச்சொல்லாட்சியின் மூலம்

பண்டைக் காலத்து உழவர் செல்வ வளத்திலும், அறச்செயலிலும் உயர்ந்து இருந்தனர் என்பதை அறிந்து
கொள்ள முடிகின்றது.

'உழவுத்தொழில் செய்யும் முறையைப் பற்றி உழுதல், அருவிடுதல், நீர்ப்பாய்ச்சுதல், களைகட்டல், பயிர்விலங்கு முதலியவற்றால் அழியாமல் காத்தல் ஆகிய ஐந்திணையும் முறையே செய்தனர் என கூறப்பட்டுள்ளது. எவ்வித முயற்சி எடுத்துக் கொண்டாலும் எதையும் விளைவிக்க முடியாத நிலத்தை 'கலிர்நிலம்" என்ற சொல்லின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார். 8

சங்ககாலத்திலும் சங்கமருவிய காலத்திலும் பலவகை உலோகத் தொழில்கள் தமிழ்நாட்டில் காணப்பட்டன. இரும்புக்கொல்லரும், பொற்கொல்லரும் அவர்கள் பயன்படுத்திய சில கருவிகள் பற்றிய குறிப்புகள் திருக்குறளில் காணப்படுகின்றன.

கொல்லர்கள் உலோகத் தகடுகளை அல்லது உலோகத்தினால் தாம் செய்யும் பொருள்களைப் பட்டறையில் வைத்து அடித்து வேண்டிய வடிவம் பெறச் செய்தனர்.

'சீரீடம் காணின் அறிதற்குப் பட்டடை

நேரா நிரந்தவர் நட்பு" (குறள்-821)

இக்குறளில் எறிதற்குப் பட்டடை என்ற சொல்லானது குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெண்களைச் சுட்டும் சொல்லாட்சிகள்:

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி, ஒருத்திக்கு ஒருவன் என்பதே வள்ளுவம் காட்டும் நெறியாகும். ஒருமை மகளிரைப் போன்று ஆண்களும் கற்பொழுக்கம் உடையவராகத் திகழ வேண்டும்.

வரைவின் மகளிர் பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றன. அறத்துப்பாலில் சிறந்த அறவோனாக பொருட்பாலில் சிறந்த கடமை வீரனாக, இன்பத்துப்பாலில் நல்ல காதலனாக மனிதன் இருக்க வேண்டும் என்பதை வள்ளுவர் உணர்த்துகிறார். இம்மூன்றிலும் தவறக் கூடிய நிலைமைகளைப் பரத்தமை உண்டாக்கும் என்பதால் அவற்றை கள்ளுண்ணாமை, வரைவின் மகளிர் என்ற அதிகாரங்களில் கூறியுள்ளார்.

'வரைவின் மகளிர் என்போர் காலந்தோறும் வெவ்வேறு பெயர்களில் அழைக்கப் பெற்றுள்ளனர் இவர்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காமக்கிழத்தி, காதற்பரத்தை, இற்பரத்தை, கணிகை, பேரிப்பரத்தை பொருட்பெண்டிர், பொதுமகளிர், பரத்தை என்று கூறப்பட்டுள்ளனர். கோயில் கல்வெட்டுக்களில் இம்மகளிர் பதியிலார், பதியார், பதியிலர், பதியிலாளர், இடபத்தளியிலாளர் தளச்சேரிப் பெண்டுகள், பரிக்கிரத்துப் பெண்டுகள், உருத்திரக் கணிகையார், எம்பெருமானடியார், தேவகணிகை என்றெல்லாம் குறிக்கப்பட்டுள்ளனர்". 9

'பரத்தமை ஒழிப்புச் சட்டம் (ஞாநிசநாளழைந முக ிஅஅழசயட வசயககஉ யுஉவஇ 104இ னுநஉநஅடிநச 1956) என்னும் சட்டம் வள்ளுவர் கூறிய முறையில் அமைந்துள்ளது. பரத்தமை ஒழிப்புச் சட்டத்தில் விபச்சார விடுதிக்குச் செல்லும் ஆண்கள் முதன்மைக் குற்றவாளி ஆக்கப்படுகின்றனர். திருவள்ளுவர் கூறும் பரத்தமை ஒழிப்பில் பெண் குற்றவாளி ஆக்கப்படாமல் அதற்குக் காரணமான ஆண்மகனே அக்குற்றப் பொறுப்பை ஏற்க வேண்டிய நிலை காணப்படுகிறது". 10

வாழ்க்கைத் துணைநலம் (குறள்-6) மூலம் ஒருமை மகளிரின் பண்பு நலன்களைக் கூறிய வள்ளுவர் வரைவின் மகளிர் (குறள்-92) ஆம் அதிகாரத்தின் மூலம் இருமனப் பெண்டிரின் தன்மையைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

பொதுமகளிரை அன்பின் விழையார், பொருள் விழையும் ஆய்தொடியார் (குறள்-911), பண்பில் மகளிர் (குறள்-912), பொருட்பெண்டிர் (குறள்-913), பொருட்பொருளாளர் (குறள்-914), பொதுநலத்தார் (குறள்-915), தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் (குறள்-916), நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் (குறள்-917), மாயமகளிர் (குறள்-918), மாணிழையார் (குறள்-919),

இருமணப்பெண்டிர் (குறள்-120) என்னும் தொடர்களால் அம்மக்களின் இழிவு நிலையைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வரைவு மகளிரின் அன்பற்ற செயல்களை திருவள்ளுவர் கூறியுள்ளார். அன்பின் விழையாமல் இன்சொல் கூறல் (குறள்-911), பயன்தூக்கிப் பண்புரைத்தல் (குறள்-912), பொய்யம்மை முயக்கம் முயங்கல் (குறள்-913,918,919) உடல் மட்டுமே தோய்தல் (குறள்-917) என்று உணர்வு மயமான பரத்தையர்களுக்கு அறிவுரைக் கூறுகின்றார். அவர்களின் நலத்தை 'புன்னலம்' (குறள்-914) என்று கூறி எச்சரிக்கை விடுக்கிறார். வரைவின் மகளிர் என்ற இந்தச் சொல்லானது திருக்குறளில் மட்டும் காணப்படுகிறது. மற்ற சங்க இலக்கியங்களில் இவை குறிப்பிடப்படவில்லை.

ஓர் ஆணை மணந்து அவனோடு இணைந்து வாழும் இல்லற வாழ்வை மகளிர்க்கு மட்டும் அளித்து அவர்களை ஆடவர் பலர்க்கும் உடலின்பம் அளிக்கும் பொதுமகளிராக்கிய ஆண்களிலும் சிலர் பரத்தமை என்ற பழிக்கு உரியர் என்று கூறி, பெண்ணைப் பரத்தை என்றால் அந்த ஆணைப் 'பரத்தன்' என்று அழைப்பது முறை என்று கருதுகிறார் வள்ளுவர்.

'பெண்ணியலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொதுஉண்பர் நண்ணேன் பரத்தனின் மார்பு' (குறள்-1311)

எனத் தலைவி கூற்றாகத் தலைவனைப் 'பரத்தன்' என்று கூறுகின்றார். பரத்தமை என்னும் இழிவான வாழ்க்கை முறைக்கு ஆடவரும் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்பது இதன் குறிப்பாகும். திருக்குறளில் பரத்தை என்ற சொல் ஓரிடத்தில் கூடக் கூறப்படவில்லை. மாறாகப் பரத்தன் என்னும் சொல்லை எடுத்தாள்வதன் மூலம் பரத்தமை என்னும் சமூகச் சீர்கேட்டைத் துடைக்க ஆடவருகை நோக்கி அறை கூவல் விடுவிக்கிறார்.

வற்றல் மரம்:

அன்பகத்தில்லா உயிர் வாழ்க்கையைப் பற்றி பேசும் பொழுது திருவள்ளுவர் 'வற்றல்மரம்' என்னும் தொடரைக் கையாளுகின்றார்.

'அன்பகத் தில்லா உயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண் வற்றல் மரம்தளிர்ந்த தற்று' (குறள்-78)

இக்குறளில் அமைந்துள்ள 'வற்றல்மரம்' என்னும் சொற்றொடரே அதன் மெலிந்த, வாடிய, இரங்கத்தக்க நிலையைக் காட்டுகின்றது. அன்பு இல்லாத வாழ்வும் அத்தகையதே என்பதை இத்தொடர் விளக்குகின்றது.

புனைபாவை:

'கல்லாதவரை குறிப்பிடும்பொழுது திருவள்ளுவர் 'புனைபாவை' (குறள்-407) தொடரால் குறிப்பிடுகின்றார். எழில் நலமும், நூலறிவு இல்லையென்றால் ஒரு பயனுமில்லை என்பதை 'புனைபாவை' என்னும் சொல்லினால் குறிப்பிட்டு 'ஓவியத்தின் வழியே மற்றொரு சொல்லோவியத்தையும், கருத்தோவியத்தையும் இணைத்துக் காட்டுவது வள்ளுவரின் தனிச்சிறப்பு என்று கூறியுள்ளார்". 11

'நுண்மாண் நுழைபுலன் இல்லான் எழில்நலம் மண்மாண் புனைபாவை அற்று' (குறள்-407)

என்ற இக்குறளின் மூலம் விளக்குகின்றார்.

மக்கட்பதடி:

பயனற்ற சொற்களைப் கூறுபவர்களை குறிப்பதற்கு 'பதடி' என்னும் சொல்லைப் பயன்படுத்துகிறார். அறிவு என்னும் உள்ளீடு இல்லாமல் மக்களாய் பிறந்தாளும் வெற்றுச் சொற்களைப் பேசுவோரை 'மக்கட் பதடி' என்னும் தொடரால் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

படுபாக்கு:

உறுதி கொண்டு ஒழுக்கத்தில் நின்று வாழ்வதே மக்கட் பிறவிக்குச் சிறப்பாகும். ஒழுக்கம் கெட்டு 'இழி மகனாகி விடுவோம்' என்ற அச்சமும் குற்றம் உண்டாகிவிடுமோ என்பதனைக் குறிக்க 'படுபாக்கு அறிந்து' (குறள்-136) என்ற தொடரைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

'ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து' (குறள்-136)

என்ற குறளின் மூலம் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வேபாக்கு:

தலைவனை பிரிந்திருக்கின்ற காலத்தில் தலைவி உணவினை சூடாக உண்ண மறுத்தாள். உணவு சூடாக இருந்தால் உள்ளத்தில் இருக்கும் தலைவனைப் போய் சுட்டு விடும் தலைவன் துன்புறுவான் என்பதைக் கூற 'வேபாக்கு அறிந்து' (குறள்-1128) என்ற தொடரைக் கூறியுள்ளார்.

'நெஞ்சத்தால் காதலவர் ஆகவெய்து உண்டல் அஞ்சுதும் வேப்பாக்கு அறிந்து' (குறள்-1128)

முடிவுரை:

சங்க இலக்கியங்கள் தொல்காப்பியத்தில் இடம்பெறாத சொல்லாட்சிகள் திருக்குறளில் இடம் பெற்றுள்ளன. அறமுதற் பொருள்களை வாழ்வியல் கருத்துக்களை தனது சொல்லாட்சித் திறத்தால் தொகை வகை செய்து கேட்போரது உள்ளம் விரும்பி ஏற்றுக் கொள்ளும் வகையில் கூறியுள்ளார். திருக்குறளில் உள்ள ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறட்பாக்களில் உள்ள எல்லாச் சொற்களும் பொருள் ஆழம் மிக்கவையாகும். பொருள் பொதிந்த எழுத்துக் கூட்டம் தான் சொல்லாகும் வாழ்வியல் தரும் உண்மைகளைக் குறிப்பிட்டு மனிதனை ஆற்றிவிலிருந்து மேம்படுத்தும் பணியினை தனது புதிய சொல்லாட்சியால் நயமாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். எதிர்வரும் காலங்களில் புதிய சொல்லாட்சியின் வாயிலாக மக்கள் பல்வேறு பயன்களை அடையும் விதமாக திருவள்ளுவர் புதிய சொல்லாட்சியைப் படைத்துள்ளார்.

அடிக்குறிப்பு:

1. இ.சுந்தரமூர்த்தி - திருக்குறள் நடையியல் - பக்-20
2. இ.சுந்தரமூர்த்தி - திருக்குறள் நடையியல் - பக்-27
3. கி.வா.ஜிகந்தாதன் - திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு - பக்-31
4. கு.மோகனராசு - திருவள்ளுவர் மருத்துவர் - பக்-89
5. கு.ச.ஆனந்தன் - வள்ளுவர் வள்ளுவம் ஆய்வுக்கோவை - பக்-169
6. செல்வி காமாட்சி சீனிவாசன் - குறள் கூறும் சமுதாயம் - பக்-99
7. தி.முருகரத்தினம் - வள்ளுவர் வகுத்த பொருளியல் கொள்கை - பக்-89
8. கு.மோகனராசு - திருவள்ளுவர் மருத்துவர் - பக்-50
9. சரளா ராஜகோபாலன் - வள்ளுவர் வழிச்சிந்தனைகள் - பக்-83
10. நக்கீரன் - வள்ளுவ நுட்பம் - பக்-5
11. ஆ.வே.இராமசாமி - திருக்குறள் முத்து - பக்-14

FootNotes

1. E.Sundaramoorthy - Thirukkural Nadaiyiyal - pg.no.20
2. E.Sundaramoorthy - Thirukkural Nadaiyiyal - pg.no.27
3. K.V.Jeganathan - Thirukkural Araaichi pathippu - pg.no.31
4. K.Mohanarasu - Thiruvalluvar Maruthuvar - pg.no.89
5. K.S.Anandhan - Valarum Valluvam Aaivukovai - pg.no.169

6. Selvi.Kamatchi Srinivasan - Kural Koorum Samuthayam - pg.no.99
7. T.Murugarathinam - Valluvar Vagutha poruliyal Kolgai - pg.no.89
8. K.Mohanarasu - Thiruvalluvar Maruthuvar - pg.no.50
9. Sarala Rajagobalan - Valluvar vazhi Sindhanaigal - pg.no.83
10. Nakkeeran - ValluvaNutupam - pg.no.5
11. A.V.Ramasamy - Thirukkural Muthu - pg.no.14

துணைநூற்பட்டியல்

1. கி.வா. ஜகநாதன் - திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பதிப்பு - ராமகிருஷ்ண மிஷன் வித்யாலயம் - கோயம்புத்தூர் - 1963.
2. கு.மோகனராசு - தமிழ் யாப்பு சில புதிய கோணங்கள் - வள்ளுவர் கழகம் - சென்னை - 2000
3. கு.ச.ஆனந்தன் - திருக்குறளின் உண்மைப்பொருள் - தங்கம் பதிப்பகம் - கோபிசெட்டிப்பாளையம் - 1986
4. செல்வி.காமாட்சி சீனிவாசன் - குறள் கூறும் சமுதாயம் - மதுரை காமராசர் - பல்கலைக்கழகம் - மதுரை - 1979
5. சரளா ராஜகோபாலன் - வள்ளுவர் வழிச் சிந்தனைகள் - அன்பு பதிப்பகம் - சென்னை - 1998
6. சுந்தரமூர்த்தி - பரிமேலழகர் உரைத்திறன் - ஐந்திணைப் பதிப்பகம் - சென்னை - 1985.
7. கு.மோகனராசு - திருவள்ளுவர் மருத்துவர் - தமிழ் இலக்கியத்துறை - சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் - சென்னை - 1992
8. தி.முருகரத்தினம் - வள்ளுவர் வகுத்த அரசியல் - மதுரை பல்கலைக்கழகம் - மதுரை - 1974
9. நக்கீரன் - வள்ளுவம் (ஆவணத்தில் 'வள்ளி' எனத் தொடங்கி முழுமையாக இல்லை, எனினும் நக்கீரன் எழுதிய நூல் வள்ளுவம் ஆகும்) பாரி பதிப்பகம் - மன்னார்குடி - 1990

Reference Book

1. K.V.Jeganathan - Thirukkural Aaraichi pathippu - Ramakrishna mission vithyalayam - Coimbatore - 1963
2. K.Mohanarasu - Tamil Yappu sila puthiya Konangal - Valluvar Kazhagam - Chennai - 2000
3. K.Mohanarasu - Thiruvalluvar Maruthuvar - Tamil ilakkiyathurai - Chennai University - 1992
4. K.S.Anandhan - Thirukkuralin Unmaiporul - Thangam pathippagam - Gobichettipalayam - 1986
5. Nakkeeran - Valluvam (Aavanathil valli ena thodangi muzhumaiyaga illai, yenninum Nakkeeran ezhuthiya nool valluvam Aagum) Paari Pathippagam - Mannarkudi - 1990
6. Selvi.Kamatchi Srinivasan - Kural Koorum Samuthayam - Madurai Kamarasar university - Madurai - 1979
7. Sarala Rajagobalan - Valluvar vazhi Sindhanaigal - Anbu pathippagam - Chennai - 1998
8. Sundaramoorthy - Parimelazhagar Uraithiran - Indhinai Pathippagam - Chennai - 1985
9. T.Murugarathinam - Valluvar Vagutha arasiyal - Madurai Kamarasar university - Madurai - 1974

அரண்

பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சல்

அறிவிப்பு / Announcement

அன்பான தமிழ்ச் சொந்தங்களே

வணக்கம்.

வரும் 2026, ஜூலை மாதம் வெளிவரும் அரண் பன்னாட்டுத் தமிழாய்வு மின்னஞ்சலுக்கான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் ஆய்வாளர்களிடமிருந்து வரவேற்கப்படுகின்றன.

கட்டுரை வந்து சேர வேண்டிய கடைசி நாள் - ஜூலை 10. அதற்கு பின் வரும் கட்டுரைகள் ஜூலை இதழில் இடம்பெறாது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறோம்.

www.aranejournal.com